

Den Laethemschen Vriendenkring

Verslag van de vergadering van dinsdag 13 november 2007

Plaats : Brouwerijschuur, Dorp, Latem

Aantal aanwezigen : 97

Begin van de vergadering : 19u45

Einde van de vergadering : 00u10

Verontschuldigd : Rigo Van de Voorde, Arlette Baudewijns.

Agenda :

Voorzitter Albert kan, bij het aanschouwen van een overvolle Brouwerijschuur, zijn geluk niet aan ! Niet alleen is hij zeer blij met de talrijke opkomst, ook het thema van de avond stemt hem vol vreugde.

Hij dankt in de eerste plaats Jan Van den Abeele die, na heel wat aandringen van hemzelf en mede dank zij de hulp van Jan's vriend Jan De Meyer, dan toch de uitdaging heeft aanvaard om voor ons het ontstaan en de exploten van de Leievaganten uit de doeken te doen. Hij dankt ook Hadewych De Cauter die erin geslaagd is om de leden van de groep niet alleen te contacteren maar daarenboven ook het grootste deel ervan naar hiertoe te brengen. Onze oprechte dank dan ook aan de talrijk aanwezige (ruim 20) Leievaganten. Tenslotte is hij echt blij dat hij het uiteindelijk verschijnen van het kijkboek "Latem-Deurle" kan aankondigen evenals de melding dat het boek vanavond in de zaal beschikbaar is en te koop wordt aangeboden aan de speciale ledenprijs van 16 €.

Daarop geeft hij graag het woord aan

Jan Van den Abeele over

"De Leievaganten"

Toen Albert me vroeg, aangespoord door mijn vriend Jan De Meyer, bij de "Laethemschen Vrienden" een thema-avond over de Leievaganten te verzorgen, dacht ik zo : "wie kan daarin geïnteresseerd zijn ?"

Hoe meer ik erover nadacht, hoe meer ik besepte dat voor tal van jongeren een 50-tal, uit Latem en omstreken, de "Leievaganten" een begrip zijn van een prachtige periode uit hun jeugd.

Ik ben dan ook aangenaam verrast dat hier tal van onze Leievaganten aanwezig zijn.

Met de titel voor deze avond, "van scoutisme tot Leievaganten", ben ik echter niet echt akkoord.

Niet dat dit zo belangrijk is, maar de Leievaganten zijn niet ontstaan uit het scoutisme. In feite begon het allemaal veel vroeger....

Velen onder jullie herinneren zich waarschijnlijk wel dat oneindig grote speelterrein dat Sint-Martens-Latem vroeger was. Een auto hoorde je van in Brakel tot in het dorp, de bel van zuster Simeona, die het einde van de speeltijd aankondigde, klonk over gans Latem.

Op terugweg van een avond turnles bij meester Delva, werden we begroet door moeder Lebeer van de viswinkel, van wie we sproutjes kregen en maakten een ommetje langs de Kerkakker om door "Meetje van de koster" getrakteerd te worden op een snoepje en een ellenlang liedje dat door ons steevast werd onderbroken door : "Meetje, we moeten naar huis, want mama zal ongerust worden".

"Ja, ja, doe maar gastjes..."

Het waren de hoogdagen van het Latemse toneel. Ik herinner me nog dat we steeds een plaatsje op het balkon trachtten te veroveren. Daar was één en ander te beleven....ik laat je vrij om dat zelf in te vullen...

Het was ook de periode van het Franse lied. We dweepten met Johnny Halliday, Sylvie Vartan, Hugues Auffrey, Françoise Hardy, enz. En ergens in Liverpool bereidden enkele langharigen de echte muzikale revolutie voor.

Latem was één groot speelterrein. Onze centrale speelplaats was het grasveld tussen ons ouderlijk huis in de Kerkstraat en de Koperstraat. Dat grasveld vol mierenhopen dat grootvader Herman jaarlijks in de fik stak. Een deel ervan werd ingenomen door boer Jules en zijn koeien die dagelijks gemolken werden door Margriet en Jenny. Het andere stuk was ons terrein !

Er werden daar kampen gebouwd, we stoeften tegen elkaar op met ons "kar", je weet wel, zo'n houten bak met wielen. Wij moesten steeds het onderspit delven tegen onze buurkens "De Craene". Jean-Pierre, Michel, Betty en Imelda hadden steeds de mooiste kar... ze waren ook met ietsje meer om ze te bouwen.

Er werden kampvuren georganiseerd, gevechten geleverd tussen rivaliserende clubs, vredespacten gesloten.... En zo ontstond een clubgeest met tal van jongeren waarvan sommigen ook bij de scouts, bij de gidsen of bij de KAJ in de kring waren.

Die kampvuren waren niet onbelangrijk voor het ontstaan van de Leievaganten, gezien op een dag onderpastoor Van Sande met een nieuwkomer, mijn vriend Jan De Meyer, kwam aandraven.

Iets later verhuisde onze centrale speelplaats eerst naar de Kwakstraat, het varkenskot en het spookkasteel en vervolgens naar het huis van de familie Vermeren in de Koperstraat.... Koen, Lieve, Johan, Patrick, Patricia en Mark en in het bijzonder de onvergetelijk lieve moeder Vermeren en de geduldige papa Vermeren. We mochten hun zolder gebruiken als clubhuis. Toen ik daar met mijn gitaar binnenwandelde, was het startsein gegeven, we hadden de muziek ontdekt.

We verhuizen meteen naar 28 oktober 1967, stel je voor, bijna dag op dag 40 jaar geleden !

Na veel oefenen met een 11-tal jongens, traden we die dag, onder de naam "The Patrol", op in zaal Colomba op de Kortrijksesteenweg : Jan Meirsman, Jan De Meyer, Erik, Joost en Jan Van den Abeele, Michel Verstraeten, Raf Verstraeten, Koen, Johan en Mark Vermeren en Gaetan Van Langenhove.

Ouders, vrienden en vriendinnen waren aandachtige toehoorders voor een repertorium bestaande uit negro spirituals, het toen super populaire "We shall overcome" als aanloop naar '68 en "het Land van Maas en Waal" van Boudewijn De Groot.

Vanaf toen ging alles in een stroomversnelling....

André de Meyer sprong mee op het podium en engageerde zich om dit mooie initiatief te steunen. Zijn vriend Jan Servaes volgde al vlug. De kelder van André werd ingericht tot gezellige vergaderplaats. Wekelijks sloften tientallen jongeren door het huis van de De Meyers.... En, ere wie ere toekomt, mevrouw De Meyer had een engelengeduld !

In een mum van tijd werden de "Leievaganten" een in Latem wereldberoemde groep met als doel zich creatief te amuseren, met de muziek als bindmiddel. Al vlug sloten ook talrijke meisjes aan en zo werden de Leievaganten de eerste "gemengde" jeugdbeweging in Latem en omstreken.

Het spreekt voor zich dat de Leievaganten veel kandidaat leden kregen. We leefden toen nog in een toch wel vrij conservatief Vlaanderen, aan de vooravond van mei '68. Dank zij de enthousiaste uitstraling en mede door het feit dat in het bijzonder André De Meyer en Jan Servaes hun hand boven onze organisatie hielden, kregen de Leievaganten het vertrouwen van de ouders...

Er ging een grote aantrekkingskracht uit van de Leievaganten. Het was dan ook onvermijdelijk dat verschillende jongens en meisjes, die aanvankelijk lid waren van Scouts en Gidsen én van de Leievaganten, later definitief overstapten naar de Leievaganten. Dit werd mij niet altijd in dank afgenomen !

De Leievaganten zijn dus helemaal niet ontstaan uit de bestaande jeugdbewegingen. Zij brachten een, toen vrij progressief te noemen, alternatief dat volledig paste in de toen heersende tijdsgeest. Niet onbelangrijk voor de Leievaganten was de komst van de familie De Cauter in de Klokkeput. Door hun komst werd Latem verrijkt met een uiterst sympathieke familie, waar kunst en het beleven ervan nog puur en niet commercieel geïnspireerd was. Miel, tante Noorke, nonkel Frans, Wieske, Bea, Koen en Hadewijch en, in hun kielzog, mensen als Miel Cools, Benny, Fons Roggeman, Joe Van Rossem en zovele anderen. Een warme en pure kunstoase die ondertussen spijtig genoeg als dusdanig is verdwenen.

De eerste grote revolutie die de Leievaganten teweeg brachten was een "ritmische Kerstmis". Tjonge dat was me wat. Ik denk dat iedereen hier zich nog pastoor Melchers herinnert. Ik zie nog levendig onze gesprekken voor ogen. André en ik bezochten de pastoor in de mooie (ondertussen verdwenen) pastorij. "Wablief, met gitaren in de Kerke? ... tjonge, tjonge.... Enfin, 't is goed, maar niet te veel van dat neger gedoe, hé !"

Op 24 december 1967 stonden we met contrabas en een leger gitaren in de kerk en brachten nummers als, stel je voor, "Adeste fideles" en "Go tell it in the Mountains". Dit viel bijzonder in de smaak van de toehoorders en vanaf toen werd elke eerste zondag van de maand de 11 uur mis opgeluisterd door de Leievaganten. En volk dat er was...

Alle weekends werd er geoefend. Er kwamen nieuwe ledenbij en er vielen er af. We werden gevraagd voor optredens van huwelijksmissen, gewone optredens, we traden op met Miel Cools, Hugo Raspoet, Cecile de Cock, Benny en Co, Luc en Luc, Luc en Sieg (Siegfried Bracke), De Speelman, Luk Saffloer en vele anderen. We werden gevraagd voor jeugdfeesten, op talrijke scholen zoals Sint Bavo, Sint Hendrikscollege in Deinze, Sint Paulusinstituut Gent, Sint Lievenscollege.

Veel van onze optredens waren sociaal geïnspireerd. Zo waren de Leievaganten vaste bezoekers van talrijke bejaardentehuizen, die maar wat graag al dat jong enthousiasme in huis haalden. Zo herinner ik me nog levendig het optreden in het bejaardentehuis van Deinze voor Pol Van Assche. We maakten ook zeer droevige en moeilijk te verwerken zaken mee. Zo was er het tragisch overlijden van Anneke Ghyselincx en het zware ongeval van Jan Van Gampelaere. Toen hebben de gitaren even gezwegen.

De Leievaganten liepen veel op straat. Het moet toch een leuk zicht geweest zijn, al die jonge mensen die gezellig aan de Meersbeek zaten te zingen, die met kerstavond de oudere mensen in Latem al zingend aan huis een bezoekje brachten, niet om centen te krijgen maar om wat warmte te geven ... Een van onze merkwaardigste optredens was onze 2de deelname op het "skiffle festival" van Hove. De eerste keer dat we hieraan deelnamen staken we netjes in uniform, met das en gestreken hemdjes en brachten er "de Hippië", tot groot jolijt van Guy Mortier. Ik herinner me nog dat Johan Verbeke toen een zware discussie aanging met Mortier.

Het volgende jaar zou hij ons niet meer liggen hebben : allemaal in jeans, baarden.... Een hippe bende die onder andere "Handen af van Vlaanderen" bracht. We geraakten in de finale maar werden uiteindelijk niet gekozen omdat, volgens Kitty Prins, ons niveau het skiffle gebeuren oversteeg.... (staat zwart op wit !).

De Leievaganten gingen ook geregeld op uitstap. Ons eerste kamp deden we in Chimay (1970). Naast de klassieke en op de scouts geïnspireerde nachtwandelingen, kampvuren en dergelijke, werd tijdens deze kampen intens gerepeteerd (en ik heb het hier wel degelijk over de muziek !).

Een 2de kamp deden we onder begeleiding van enkele ouders en Pater Belderbos. We gingen naar Langenfeld in Duitsland (1971), waar we als echte vedetten werden ontvangen.

Nog in 1971 maakten we een plaatje. Stel je voor : een eigen plaat ! op de A-kant een liedje van mezelf "De Hippië" en op de B-kant de spiritual "Hold on" met Patrick Verbeke als voorzanger. Het voorwoord binnen de hoes werd geschreven door Martin Van Eetvelde en de cover foto's werden gemaakt door Guy Van Coillie. We hebben er 500 van verkocht... t.t.z. een 20-tal voor zingende leden, tantes, nonkels, liefjes, broers en zussen.....

Ook stonden de Leievaganten in voor de ontvangst van de Amerikaanse groep "People to People" van het Blue Lake Finearts camp in Michigan. Enkele van de Leievaganten begeleidten het Wondelgemse koor "Singhet ende weset vro" naar Michigan.

De talrijke persartikels en andere reacties die de Leievaganten kregen, werden gebundeld in dit boekje dat Roel Verschueren en ikzelf lang geleden uitgaven. Zo schreef Miel Cools : "de troubadours zijn in de stad, laat ze zingen in jouw hart" of Paul Van De Sande : "Bedankt voor de vriendelijke en sympathieke gezichten, mij alles nog goed bekend. Kom terug, hoe eer hoe liever" of Jacques Tatin van Up with People : "I hope with the group you've got, I think you can bring with you this spirit and give the people new motivation for a better World".

Slechts enkelen onder ons zijn verder gegaan of voortgegaan op het muzikale pad : Koen de Cauter, Dirk De Vriendt, Michel Verstraeten, ...

Beste Latemnaren, beste vrienden, beste Leievaganten, het was een mooie tijd, een creatieve opvulling van onze vrije tijd, een tijd waar we nu nog met plezier aan terugdenken, een tijd die ons een stuk heeft gevormd. Een tijd om niet te vergeten. Het was 40 jaar terug !

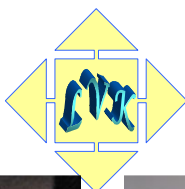
En dat is de realiteit !

Deze zeer gesmaakte uiteenzetting van Jan Van den Abeele werd onmiddellijk gevolgd door het stemmen van de gitaren en door de opvoering van enkele evergeens zoals deze door de Leievaganten destijds zo vaak werden gezongen. Niettegenstaande de groep niet gerepeteerd had voor deze opvoering en het ongeveer 35 jaar geleden was dat ze nog samen zongen, klonk alles zeer stemmig en zuiver en was er nog niets van de harmonieuze samenzang en het aanstekelijke enthousiasme van weleer teloor gegaan ! Een daverend

applaus was dan ook het gepaste antwoord van de toehoorders, die hun ogen niet konden geloven bij het aanschouwen en beleven van zo'n (h)eerlijke show en schouwspel!
 Na een eerste -aarzelend- opruimen van de instrumenten sloeg het vuur pas goed in de pan, werden de instrumenten heruitgepakt en werd, onder het laaiend enthousiasme van Jan en zijn maats, een groot deel van hun repertoire met de nodige muzikale ondersteuning, de zaal ingestuurd. Tot groot genoegen natuurlijk van de talrijke leden die, zeer dankbaar voor wat hen zo totaal onverwachts én gratis aangeboden werd, het gezelschap fel aanmoedigden en dapper meezongen.
 Nog lang werd er nagekaart over deze voor alle deelnemers zeer geslaagde avond. De Leievaganten smeedden zowaar plannen om het niet bij deze ene opvoering te houden en onze LVK-leden steunden volmondig deze optie. Wij hopen uit ganser harte dat op deze avond de lont werd aangestoken aan een vuurtje dat nog lang zal mogen blijven branden!
 Hieronder een paar sfeerbeelden van dit heel bijzondere treffen!

Met een vriendengroet en tot de volgende vergadering
 (met als thema "De Latemse boerenhoven") op
Dinsdag 11 december 2007 om 19u30 in de Brouwerijschuur!

Wilfried Vancampenhoudt
 Secretaris

Albert Haelemeersch
 Voorzitter

Den Laethemschen Vriendenkring

Secretariaat : Maenhoutstraat, 85, 9830 Sint-Martens-Latem

Tel/Fax : 09/329 67 39 - GSM : 0475/94 98 18 - E-mail : campevents@telenet.be - Bank : 390-0344860-80